

Sygn. akt: I C 592/19 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2020 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Bogusława Olszewska-Wojgienica
Protokolant:	p.o. sekretarz sądowy Paulina Warchoł

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2020 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa L. K.

przeciwko R. G. i Skarbowi Państwa- (...) (...) Oddziałowi (...) w G.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanych R. G. i (...) (...) Oddziału (...) w G. solidarnie na rzecz powoda L. K. kwotę 45998,31 zł (czterdzieści pięć tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt osiem złotych 31/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 09.04.2019 r. do dnia zapłaty.
2. Zasądza od pozwanych R. G. i (...) (...) Oddziału (...) w G. solidarnie na rzecz powoda L. K. kwotę 6037 zł (sześć tysięcy trzydzieści siedem złotych 00/100) tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 3600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.
3. Zasądza od pozwanych R. G. i (...) (...) Oddziału (...) w G. solidarnie na rzecz Skarbu Państwa (kasy Sądu Rejonowego w Giżycku) kwotę 162,20 zł (sto sześćdziesiąt dwa złotych 20/100) z tytułu poniesionych wydatków.

SSR Bogusława Olszewska-Wojgienica

Sygn. akt I C 592/19 upr.

UZASADNIENIE

Powód L. K. domagał się zasądzenia solidarnie od pozwanych R. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P. P.U.H. (...) w E. oraz Skarbu Państwa – (...) (...) Oddziału (...) w G. kwoty 45.998,31 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Jednocześnie wniósł o zwrot kosztów procesu według norm przepisanych. Roszczenie wywiódł z zawartej dnia 17.10.2016 r. z pozwanym R. G. umowy nr (...), której przedmiotem było wykonanie robót elektrycznych zgodnie z kosztorysem i ich przedmiarem w budynku nr (...) na terenie Kompleksu Wojskowego (...) w B. w zakresie naprawy i zmiany użytkowania budynku. Jak wskazał wymienione roboty wchodziły w zakres umowy o roboty budowlane nr (...) z dnia 7.04.2016 r. zawartej przez pozwanego R. G. jako wykonawcę z reprezentującym Skarb Państwa – (...) (...) Oddziałem (...) w G. jako inwestorem. Argumentował, że pozwani jedynie częściowo opłacili roboty budowlane wykonane przez powoda, niezasadnie przy tym potrącając głównemu wykonawcy kary umowne za nieterminowe wykonanie zamówienia oraz niezgłoszenie w

terminie osoby podwykonawcy, proporcjonalnie dzieląc po dokonaniu rzeczonych potrąceń – pozostałą kwotę między podwykonawców (m.in. powoda w przedmiotowej sprawie). W ocenie powoda art. 647¹§ 1 i 3 k.c. implikuje po stronie pozwanych solidarną odpowiedzialność za zapłatę powodowi pełnego wynagrodzenia za wykonane przez powoda w ramach wspomnianych umów i odebrane przez inwestora roboty.

Pozwany Skarb Państwa – (...) (...) Oddział (...) w G. domagał się oddalenia powództwa w całości, jednocześnie wnosząc o zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu nie kwestionował zawartych umów dotyczących wykonania robót elektrycznych zgodnie z kosztorysem i ich przedmiarami w budynku nr (...) na terenie kompleksu wojskowego (...) w B. w zakresie naprawy i zmiany użytkowania budynku z garażu na warsztat, a przy tym tego, że wyraził zgodę na podwykonawstwo powoda w zakresie wykonania owych robót, wskazał jednak, że opóźnienie zarówno powoda, jak i głównego wykonawcy w realizacji zamówienia na rzecz Skarbu Państwa – (...) (...) Oddziału (...) w G. skutkować musiało naliczeniem kar umownych przewidzianych treścią § 5 ust. 1 umowy nr (...) z dnia 17.10.2016 r., a następnie potrąceniem owych kar z wierzytelności pozwanego solidarnego i odprowadzeniem ich na dochody Skarbu Państwa, a wreszcie – rozliczeniem proporcjonalnie pozostałej kwoty, tj. 380.726,04 zł pomiędzy pozostałych ujawnionych podwykonawców, w tym na rzecz powoda – kwoty 59.621,69 zł (zamiast kwoty 105.620 zł, wynikającej z wystawionej przez powoda faktury VAT nr (...) z dnia 28.12.2016 r.).

Pozwany R. G. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą P. P.U.H. (...) w E. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Nadto wniósł o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że pozwany Skarb Państwa – (...) (...) Oddział (...) jako inwestor wykonał jedynie częściowo obowiązek zapłaty należności z tytułu wykonanych prac budowlanych na rzecz podwykonawców – w tym na rzecz powoda L. K. mimo wyraźnej prośby ze strony pozwanego R. G., aby pozwany Skarb Państwa zapłacił należne podwykonawcom kwoty – z należnej R. G. kwoty, wynikającej z faktury VAT nr (...), a stanowiącej kwotę należną pozwanemu jako wykonawcy za wykonane roboty budowlane na mocy umowy z dnia 18.11.2016 r. Nadto wskazał, że wbrew twierdzeniom pozwanego inwestora Skarbu Państwa – (...) (...) Oddziału (...) pozwany ten nie regulował należności podwykonawców w sposób proporcjonalny, o czym świadczy fakt wypłacenia jednemu z nich, tj. na rzecz P. P. - całości należności wynikającej z przedłożonej przez niego faktury. Argumentował przy tym pozwany, że zatrzymanie podwykonawcom należnych kwot z uwagi na naliczoną karę umowną było nieuprawnione, a w szczególności umowa z dnia 7.04.2016 r. nr (...) nie zawierała żadnych zapisów w zakresie pierwszeństwa regulowania należności podwykonawców względem generalnego wykonawcy. W konsekwencji, zdaniem pozwanego wobec przytoczonych okoliczności to wyłącznie na pozwanym Skarbie Państwa – (...) (...) Oddziale (...) w G. ciąży obowiązek bezpośredniej zapłaty podwykonawcom za wykonane roboty budowlane, zważywszy na gwarancyjną odpowiedzialność inwestora wobec podwykonawców wynikającą z art. 647¹ k.c.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 7.04.2016 r., Skarb Państwa – (...) (...) Oddział (...) z siedzibą w G. (dalej: (...) (...) w G.) jako inwestor zawarł z R. G. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą P. P.U.H. (...) w E. jako wykonawcą umowę nr (...) na wykonanie roboty budowlanej w zakresie naprawy i zmiany użytkowania budynku nr (...) z garażu na warsztat na terenie kompleksu koszarowego (...) w B.. Zamówienie wykonawcy zostało udzielone po przeprowadzeniu procedury przetargowej zgodnie z art. 10 ust. 1 w zw. z art. 39 ustawy z dnia (...) 01.2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U. 2019.1843). Szczegółowy zakres robót określała specyfikacja techniczna wykonania robót i przedmiar robót.

Wykonawca zadeklarował w swojej ofercie wykonanie pracy w terminie 210 dni od podpisania umowy, tj. od dnia 7.04.2016 r. do 2.11.2016 r.

Za wykonanie umowy ustalono wynagrodzenie ryczałtowe należne w/w wykonawcy w kwocie 906.138,22 zł. W umowie zastrzeżono obowiązek wykonawcy zapłaty kar umownych na rzecz zamawiającego w wysokości 0,5% wynagrodzenia brutto określonego w umowie z tytułu niedotrzymania terminu końcowego wykonania przedmiotu umowy za każdy rozpoczęty dzień opóźnienia, 0,5% wartości brutto umowy z podwykonawcą w przypadku

nieprzedłożenia do zaakceptowania projektu umowy o podwykonawstwo, której przedmiotem są roboty budowlane, lub projektu jej zmiany, za każdy dzień od daty jej podpisania przez strony do dnia ujawnienia jej realizacji a także 0,5% wartości brutto umowy z podwykonawcą w przypadku nieprzedłożenia poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii umowy o podwykonawstwo lub jej zmiany, za każdy dzień od daty jej podpisania przez strony do dnia przedłożenia umowy zamawiającemu (§ 10 umowy).

W umowie przewidziano nadto, że zamawiający (inwestor) dokona bezpośredniej zapłaty wymagalnego wynagrodzenia przysługującego podwykonawcy lub dalszemu podwykonawcy, który zawarł zaakceptowaną przez zamawiającego umowę o podwykonawstwo, której przedmiotem są roboty budowlane, lub który zawarł przedłożoną zamawiającemu umowę o podwykonawstwo, której przedmiotem są dostawy lub usługi, w przypadku uchylenia się od obowiązku zapłaty odpowiednio przez wykonawcę, podwykonawcę lub dalszego podwykonawcę zamówienia na roboty budowlane (§ 13 ust. 13 umowy).

(dowód: umowa nr (...) z dnia 7.04.2016 r. – k. 56-62)

Dnia 28.10.2016 r. pomiędzy w/w stronami doszło do podpisania aneksu nr (...) do umowy nr (...) z dnia 7.04.2016 r., zgodnie z którym wykonawca, za zgodą zamawiającego powierzył realizację prac budowlanych podwykonawcom, m.in. powodowi L. K. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo-Usługowa (...) L. K. z siedzibą w S. – w zakresie wykonania robót elektrycznych zgodnie z kosztorysem i przedmiarem robót w budynku nr (...) na terenie kompleksu wojskowego (...) w B. w zakresie naprawy i zmiany użytkowania budynku garażu na warsztat, a także P. P. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Usługi Budowlano- (...) z siedzibą w B..

Zgodnie z umową z dnia 17.10.2016 r. nr 02/10/2016 zawartą pomiędzy pozwanym R. G. jako zamawiającym, a L. K. jako wykonawcą, powód zobowiązał się do wykonania robót w okresie od 17.10.2016 r. do dnia 2.11.2016 r. za wynagrodzeniem ryczałtowym określonym na kwotę 115.620,00 zł. W umowie przewidziano kary umowne za nieterminowe wykonanie robót wg umowy z winy wykonawcy w wysokości 0,1% wynagrodzenia za każdy dzień zwłoki.

(dowód: aneks nr (...) do umowy nr (...) z dnia 7.04.2016 r. – k. 11-12,

umowa nr (...) z dnia 17.10.2016 r. – k. 7-10)

Z dziennika budowy z dnia 26.04.2016 r. wynika, że realizacja robót elektrycznych została rozpoczęta już dnia 23.06.2016 r., już w dniu zaś 26.04.2016 r. powód zgłosił się jako kierownik robót elektrycznych, co zostało zaakceptowane przez pozwanego Skarbu Państwa – (...) (...) Oddział (...) w G..

Powód wykonał w całości swój zakres robót. Roboty elektryczne trwały do dnia 7.12.2016 r., tj. do dnia zgłoszenia odbioru prac. Opóźnienie w wykonaniu robót wynikało z błędów w projekcie budowlanym, które powodowały przestoje w pracy w zakresie robót budowlanych, sanitarnych i elektrycznych. Jednocześnie przestoje w pracach budowlanych i sanitarnych nie pozwalały na kontynuowanie prac elektrycznych.

W protokole z ustalenia stanu faktycznego realizacji zadania z dnia 21.12.2016 r. nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości w zakresie wykonanych robót elektrycznych. W protokole odbioru końcowego robót sporządzonego dnia 28.12.2016 r. stwierdzono wykonanie robót budowlanych zgodnie z umową w zakresie rzeczowym i finansowym.

(dowód: protokół z dnia 21.12.2016 r. – k. 13-14,

dziennik budowy nr (...) – k. 63-84,

dziennik budowy nr (...) – k. 85-88,

protokół odbioru końcowego – k. 89-90,

zeznania świadka K. W. – k. 154v,

zeznania świadka S. Z. – k. 187v)

Za wykonane roboty elektryczne powód wystawił fakturę nr (...) z dnia 28.12.2016 r. na kwotę 105.620,00 zł, przy uwzględnieniu, że inwestor w dniu 18.11.2016 r. opłacił część robót regulując należność w kwocie 10.000 zł na jaką opiewała faktura nr (...).

Generalny wykonawca - pozwany R. G. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą P. P.U.H. (...) w E. rozliczając zadanie objęte umową nr (...) z dnia 7.04.2016 r. wystawił fakturę nr (...) z dnia 28.12.2016 r. na kwotę 623.329,50 zł. Z faktury tej zostały potrącone przez Skarb Państwa- (...) (...) Oddział (...) w G. kary umowne za nieterminowe wykonanie zamówienia w kwocie 88.560,00 zł oraz niezgłoszenie w terminie podwykonawcy – P. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Usługi Budowlano- (...) w kwocie 154.043,46 zł. Pozostała kwota należnego pozwanemu R. G. wynagrodzenia w wysokości 380.726,04 zł została podzielona między zgłoszonych podwykonawców proporcjonalnie do wartości ich udziału w zadaniu, m.in. na konto powoda tytułem podwykonawstwa wpłynęła kwota w wysokości 59.621,69 zł. Ustalono przy tym udział powoda w wykonanych pracach na 15,66%. Jednocześnie jednemu z podwykonawców, tj. P. P. pozwany Skarb Państwa wypłacił w całości należne mu wynagrodzenie.

(dowód: protokół do rozliczenia z dnia 29.12.2016 r. – k. 93-94)

Powód nie zgodził się z wysokością wypłaconego za wykonane w ramach w/w umów i odebrane przez inwestora roboty wynagrodzenia, wzywając pozwanych do jego pełnego pokrycia. Pozwani odmówili dalej idących żądań powoda.

(dowód: umowa nr (...) z dnia 7.04.2016 r. – k. 56-62)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o cytowane wyżej dowody z dokumentów, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron, zeznania świadków oraz twierdzeń pozwanych. Ustalone w sprawie okoliczności pozostawały w sprawie bezsporne, istota sprawy koncentrowała się natomiast wokół odmiennej oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego przez strony procesu. Jakkolwiek bowiem pozwani nie kwestionowali uczestnictwa powoda w procesie naprawy i zmiany użytkowania budynku nr (...) z garażu na warsztat na terenie kompleksu wojskowego (...) w B. w zakresie wykonywanych przez niego robót elektrycznych, ani także kwestii wykonania tychże robót przez powoda, to jednak żaden z pozwanych nie znalazł podstaw do wypłaty powodowi należnego mu wynagrodzenia, obarczając się wzajemnie tym obowiązkiem.

Wskazać należy w kontekście powyższego, że odpowiedzialność inwestora wobec wykonawcy wynika z zawartej umowy o roboty budowlane i ta umowa określa zakres tej odpowiedzialności, natomiast odpowiedzialność inwestora wobec podwykonawców wynika z ustawy, ma charakter gwarancyjny, a jej ramy określa umowa wykonawcy z podwykonawcą, a nie zakres odpowiedzialności inwestora wobec wykonawcy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2008 r., VCSK 179/07, OSNC-ZD 2008/4/100; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 13 sierpnia 2013 r., I ACa 286/13). Równocześnie jednak ustanowienie solidarnej odpowiedzialności inwestora i wykonawcy za zapłatę wynagrodzenia podwykonawców przewidziane przez art. 647¹ k.c. powoduje, że inwestor odpowiada za zapłatę wynagrodzenia w taki sam sposób, jak bezpośredni kontrahent podwykonawcy, czyli - wykonawca, z którym podwykonawca związany jest umową o podwykonawstwo. Inwestor odpowiada więc w tych samych granicach co do wysokości należności i związany jest terminem zapłaty, tak jak zostało ustalone w umowie łączącej wykonawcę z podwykonawcą (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 13 sierpnia 2013 r., I ACa 286/13). Powyższe oznacza, że podwykonawca może przedstawić inwestorowi roszczenie o wynagrodzenie w takim zakresie i w takiej wysokości, jakie przysługuje mu bezpośrednio wobec wykonawcy.

Na gruncie przedmiotowej sprawy pozwany Skarb Państwa – (...) (...) Oddział (...) z siedzibą w G. podnosił, że należności przypadające powodowi zostały rozliczone częściowo poprzez zapłatę bezpośrednio dokonaną na rzecz powoda, częściowo zaś poprzez potrącenie wierzytelności wzajemnych wobec powoda przysługujących generalnemu wykonawcy, tj. pozwanemu R. G.. Pozwany powołał się przy tym na niezgłoszenie w terminie przez głównego

wykonawcę umowy z podwykonawcą P. P. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Usługi Budowlano (...) a także na nieterminową realizację robót budowlanych. Zaakcentować należy jednak, że co do zasady, zapłata należności na rzecz wykonawcy nie zwalnia inwestora w stosunku do podwykonawcy, to samo dotyczy innej okoliczności skutkującej wygaśnięciem zobowiązania w relacji inwestor-wykonawca (np. potrącenia wierzytelności wzajemnej inwestora wobec wykonawcy). W okolicznościach niniejszej sprawy strony łączyła pisemna umowa o roboty budowlane z generalnym wykonawcą pozwanego Skarbu Państwa zawarta w dniu 17.10.2016 r. w E., na którą to umowę pozwany Skarb Państwa wyraził zgodę aneksem do umowy (...)04.2016 r., zawartym dnia 28.10.2016 r. Należy zaakcentować, że pozwany Skarb Państwa – (...) (...) Oddział (...) w G. nie tylko nie kwestionował w niniejszej sprawie zgody na podwykonawstwo powoda, ale już przed datą podpisania rzeczonoego aneksu posiadał wiedzę i akceptował powoda jako podwykonawcę od początku realizacji inwestycji objętej umową nr (...), o czym świadczą wprost potwierdzone przez inspektorów nadzoru zapisy w dzienniku budowy wydany dnia 12.05.2016 r. Już bowiem dnia 26.04.2016 r. powód dokonał wpisu w dzienniku budowy, zgłaszając się jako kierownik robót elektrycznych, w dniu zaś 23.06.2016 r. przystąpił już do dokonania prac. Niezależnie od tych okoliczności stwierdzić należy, że pozwany (...) (...) w G. musiał wiedzieć o podwykonawstwie powoda z uwagi na wskazywaną zgodnie przez świadków konieczność posiadania przepustki celem wejścia na teren jednostki wojskowej, stanowiącej wszak miejsce wykonywanej inwestycji. Sama zatem okoliczność, że strony dopiero później podpisały aneks wyrażający zgodę na udział podwykonawców w inwestycji nie świadczy, wobec przytoczonych okoliczności o braku wiedzy pozwanego Skarbu Państwa - (...) (...) w G. co do udziału powoda w inwestycji. Wskazać przy tym należy, że do zgody wymaganej przez art. 647¹ § 2 i 3 k.c. nie stosuje się art. 63 § 2 k.c.; zgoda ta może być wyrażona przez każde zachowanie, które ujawnia ją w sposób dostateczny (art. 60 k.c.), a niezależnie od tego zgodę uważa się za wyrażoną w razie ziszczenia się przesłanek określonych w art. 647¹ § 2 zd. 2 k.c. (vide: uchw. SN(7) z 29.4.2008 r. (III CZP 6/08, OSNC 2008, Nr 11, poz. 121). Konsekwencją powołanej uchwały było jednolite w zasadzie stanowisko przyjęte w orzecznictwie, że zgoda inwestora na zawarcie przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą może być wyrażona w dwojaki sposób: bierny (pasywny) oraz czynny (aktywny). Wyrażenie zgody w sposób bierny objawia się brakiem zgłoszenia na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu, wraz z częścią dokumentacji dotyczącej wykonania robót określonych w umowie lub projekcie. Przyjmuje się fikcję prawną, że inwestor zgodę wyraził. Ponieważ jednak w art. 647¹ k.c. chodzi o odpowiedzialność inwestora za cudzy dług, interes inwestora został zabezpieczony przez obowiązek przedstawienia mu stosownej dokumentacji. Przyjmując fikcję wyrażenia w sposób bierny zgody, ustawodawca zakłada, że inwestor zapoznał się, a w każdym razie mógł się zapoznać z tą dokumentacją i wie lub powinien wiedzieć o zakresie robót i wynagrodzeniu uzgodnionym w umowie z podwykonawcą. Natomiast drugi sposób wyrażenia zgody (czynny) może przybrać różną formę. Inwestor może wyrażać ją w sposób wyraźny pisemnie bądź ustnie albo przez inne zachowanie, które w sposób dostateczny ujawnia jego wolę (art. 60 KC). Może to nastąpić zatem przez czynności faktyczne, w sposób dorozumiany (np. tolerowanie obecności podwykonawcy na placu budowy, dokonywanie wpisów w jego dzienniku budowy, odbieranie wykonanych przez niego robót) oraz dokonywanie podobnych czynności. Tym samym, potrącenie kar umownych w oparciu o wskazany brak zgłoszenia podwykonawców, a w konsekwencji wypłacenie podwykonawcy niepełnego wynagrodzenia jawi się jako całkowicie pozbawione podstaw. Tym bardziej niepełne przyznanie wynagrodzenia powodowi L. K., będące konsekwencją potrącenia głównemu wykonawcy kary umownej za niezgłoszenie w wyznaczony terminie osoby innego podwykonawcy – tj. P. P. (nie zaś samego powoda) przeczy zasadom logiki i sprawiedliwości społecznej i nie znajduje uznania tut. Sądu. W efekcie opisana zgoda w sposób czynny na podwykonawcę oznacza, że pozwany Skarb Państwa – (...) (...) w G., jako inwestor, odpowiada za zapłatę wynagrodzenia za wykonane przez powoda, jako podwykonawcę roboty budowlane, a powód uprawniony był do żądania zapłaty już od dnia wymagalności żądania.

W ocenie Sądu orzekającego w przedmiotowej sprawie, skoro warunki do powstania ustawowej solidarnej odpowiedzialności pozwanego Skarbu Państwa – (...) (...) w G. i generalnego wykonawcy zaktualizowały się poprzez nie budzące wątpliwości wyrażenie zgody na udział podwykonawcy w procesie inwestycyjnym, to próbę pozbawienia podwykonawcy tej szczególnej ochrony poprzez powołanie się na kwestie dotyczące zgłoszeń podwykonawców (także niezwiązanych w żaden sposób z osobą powoda), a także na zawinione, zdaniem pozwanego Skarbu Państwa – (...)

(...) w G. opóźnienie ze strony powoda oraz generalnego wykonawcy w realizacji robót budowlanych, uznać należało za bezpodstawną. Okoliczności te, zdaniem Sądu orzekającego w przedmiotowej sprawie pozostają bez wpływu na konstrukcję szczególną, mającą oparcie w kodeksowej regulacji umowy o roboty budowlane zasadę obligatoryjnej solidarnej odpowiedzialności inwestora z wykonawcą za wynagrodzenie podwykonawcy, po spełnieniu warunków określonych w art. 647¹ k.c..

Odnosząc się w tym miejscu do kwestii nieterminowego wykonania robót implikującego w ocenie pozwanego Skarbu Państwa – (...) (...) w G. potrącenie generalnemu wykonawcy kar umownych, a w efekcie wypłacenie podwykonawcy niepełnego wynagrodzenia wskazać należy, że, wbrew twierdzeniom inwestora powód nie realizował robót w krótkim terminie, tj. od 17.10.2016 r. do 2.11.2016 r., co miało mieć na celu zmuszenie pozwanego (...) (...) w G. do zapłaty należności za wykonane prace. Jak wspomniano wcześniej, powód wynikające z umowy roboty budowlane realizował już od dnia 23.06.2016 r., już w dniu zaś 26.04.2016 r. powód zgłosił się jako kierownik robót elektrycznych, co zostało zaakceptowane przez pozwanego Skarbu Państwa – (...) (...) Oddział (...) w G.. Prawdą jest, że cała inwestycja została wykonana z przekroczeniem terminu określonego w umowie pomiędzy głównym wykonawcą (34 dni opóźnienia), jednak w żaden sposób do tegoż opóźnienia nie przyczynił się powód jako podwykonawca. Powód realizował zadania należycie, nie stwierdzono w tym zakresie żadnych nieprawidłowości. Świadczą o tym jednoznacznie korelujące wzajemnie ze sobą zeznania świadków: K. W. (2), inspektora nadzoru na budowie oraz S. Z. (2) – kierownika budowy, tj. naocznych świadków posiadających przy tym odpowiednią wiedzę i doświadczenie zawodowe niezbędne do stwierdzenia prawidłowości wykonywanych prac. Dodatkowo w protokole z ustalenia stanu faktycznego realizacji zadania z dnia 21.12.2016 r. nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości w zakresie wykonanych robót elektrycznych, a wreszcie - w protokole odbioru końcowego robót sporządzonego dnia 28.12.2016 r. stwierdzono wykonanie robót budowlanych zgodnie z umową w zakresie rzeczowym i finansowym. Sąd dostrzegł przy tym, że opóźnienie w wykonaniu robót wynikało z błędów w projekcie budowlanym, które powodowały przestoje w pracy w zakresie robót budowlanych, sanitarnych i elektrycznych, co wynika wprost z treści zaoferowanego przez pozwanego Skarbu Państwa – (...) (...) w G. dziennika budowy. Skoro zatem zaprzestano wykonywać roboty elektryczne z uwagi na przestoje w innych robotach (sanitarnych czy budowlanych) trudno zatem winą za taki stan rzeczy obarczać powoda. Powód zrealizował zatem całość umówionych prac i w żaden sposób nie przyczynił się do opóźnienia zakończenia inwestycji, stąd nie było podstaw do obniżenia przysługującego mu wynagrodzenia umownego. Należało przy tym dostrzec i zaakcentować - nieznajdującą wszak aprobaty tutaj. Sądu – niekonsekwencję pozwanego Skarbu Państwa – (...) (...) w G., który powołując się na omawiane okoliczności wyłącza jego pełną odpowiedzialność wobec powoda jednocześnie jednemu z podwykonawców, tj. P. P. wypłacił całość należności, wynikającej z wystawionej przez niego faktury VAT nr (...). Takie działanie wobec pozostałych podwykonawców jawi się wyłącznie jako próba uniknięcia pełnej odpowiedzialności z tytułu pokrycia wynagrodzenia za wykonaną przez nich pracę.

Należy wskazać, że w niniejszej sprawie uprawnienie pozwanego Skarbu Państwa – (...) (...) w G. do naliczenia i potrącenia kar umownych wynikało z umowy nr (...) zawartej z głównym wykonawcą, nie uprawniało zaś w żadnym względzie do obciążania karami umownymi podwykonawców (§ 10 umowy). W świetle zawartych umów to pozwany R. G. mógł naliczyć powodowi karę umową, jednak w/w nie stwierdził u powoda żadnego zawinionego opóźnienia robót. Sam zresztą pozwany R. G. nie kwestionował w istocie należnego powodowi wynagrodzenia co do jego wysokości. Dopiero bowiem na etapie trwania przedmiotowego procesu pozwany R. G. skierował do powoda pismo dotyczące naliczenia przez niego kar umownych, jednak takie działanie jest w ocenie Sądu wynikiem niniejszego procesu. Pozwany R. G. bowiem konsekwentnie wykluczał swoją solidarną z pozwanym Skarbem Państwa odpowiedzialność z tytułu zapłaty powodowi wynagrodzenia, choć nie kwestionował obowiązku jego pełnego pokrycia co do wysokości. Sąd, w oparciu o powyższe rozważania uznał, że pozwany Skarb Państwa – (...) (...) w G., mógłby jedynie naliczyć kary umowne wyłącznie generalnemu wykonawcy i potrącić je z jego umownego wynagrodzenia, nie miał natomiast prawa, by „obdzielić” nimi podwykonawców. Naliczenie bowiem kar umownych generalnemu wykonawcy nie zwalniało w żadnym względzie inwestora z odpowiedzialności solidarnej wspólnie z generalnym wykonawcą za zapłatę podwykonawcy wynagrodzenia stosownie do art. 647¹ k.c. Pozwany R. G. w niniejszej sprawie, co zostało dostrzeżone już wyżej, nie kwestionował prawa powoda do pełnego wynagrodzenia, wskazywał jednak,

że obowiązany do jego pokrycia jest wyłącznie Skarb Państwa – (...) (...) w G.. Skoro jednak przepis art. 647¹ § 5 k.c. mówi o solidarnej z wykonawcą odpowiedzialności inwestora za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę brak było podstaw do podzielenia tezy lansowanej przez pozwanego R. G..

Mając powyższe na uwadze żądanie powoda należało oceniać jako uzasadnione i w konsekwencji orzeczono jak w pkt I sentencji, zważywszy przy tym na niekwestionowaną wysokość roszczenia powoda.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zważając, iż pozwani jako przegrywający sprawę obowiązani są do ich poniesienia solidarnie. Na zasądzoną kwotę składa się kwota 2.300 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 3617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, a także kwota 120 zł tytułem zaliczki na wydatki.

Zgodnie z dyspozycją art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07. 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2010, Nr 90, poz.594) kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Mając to na uwadze, orzeczono jak w pkt III sentencji. Na kwotę tę składa się kwota 162,20 zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo ze Skarbu Państwa związanych z wynagrodzeniem świadka (138 zł) oraz kosztami doręczenia korespondencji przez komornika ((...),20 zł).